

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
שמואל בן אלקנה הנביא זצ"ל
רבנו יצחק ב"ר יוסף מקורביל זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

הממלא לו ולחטאת - הממלא מים,
קצתן רוצה לצרכו ובקצתן רוצה ליתן
אפר חטאת.
באסל - במוט. ודרך שואבי מים
שנותנים מוט על כתפם וכד מלא תלוי
בראש המוט מלפניו וכד אחד
מאחוריו.
ואחר כך מלא את שלו - פסול. משום
מלאכה.
ואת של חטאת לפניו - כדי לעשות
בהן שמירה מעולה.
ואם נתן של חטאת לאחוריו
פסולה - דכתיב למשמרת למי נדה,
בזמן שהן שמורין הן מי נדה, בזמן
שאינן שמורין אינן מי נדה.
היו שניקן של חטאת וכו' - דהואיל
ומסיק אדעתיה בשלפניו נזכר נמי
בשל אחוריו. והיינו מפני שאפשר,
כלומר אפשר לשמור שלאחוריו אגב
שלפניו.

הממלא לו ולחטאת אדם הרוצה למלא מים, חלקם רוצה לקחת לצרכי עצמו וחלקם
למי חטאת, ממלא את שלו תחלה צריך למלא בתחילה את המים שרוצה בשביל עצמו
וקושרו באסל ולאחר שמילא את הכלי, יש עליו לקשור את הכלי עם המים באסל, שהוא
המוט שעליו נושאים את כדי המים על הכתף, ואחר כך ממלא את של חטאת לקידוש
מי חטאת, כדי שלאחר מילוי מי הקידוש לא יתעסק במלאכה אחרת (מילוי המים לעצמו
הנקראה מלאכה) ואם מלא של חטאת תחלה, ואחר כך מלא את שלו - פסול
המים שמילא לקידוש מי החטאת פסולים, לפי שעסק במלאכת המילוי לעצמו בין מילוי מי
החטאת לבין קידושם, והרי המלאכה פוסלת את המים. עכשו חוזרת המשנה למקרה הראשון,
שבו מילא את המים לעצמו בתחילה, ואח"כ מילא את מי החטאת, והמים כשרים לקידוש,
והיא באה ללמד, שכאשר בא האדם לקשור את כד המים שמילא לצרכי עצמו באסל: נותן
את שלו לאחוריו כלומר הוא צריך לקשור את הכד בקצה האסל שמתכוון לשים מאחוריו
בזמן הולכת המים, ואת כלי המים של מי חטאת צריך לקשור בקצה האסל שבזמן
ההולכה יהיה לפניו כדי לשמרם שמירה מעולה, שכן כשנושאים באסל על הכתף את כדי
המים מניחים כלי אחד מקדימה וכלי אחד מאחורה, ובאה המשנה ללמד שאת המים שרוצה
לעצמו יניח בקצה האסל שמאחוריו ואת מי החטאת יניח בקצה האסל שלפניו, וכך יוליד אותם,
ואין מי חטאת נפסלים מכך שנושא איתם גם את המים לצרכי עצמו, שכן אין הוא מאריך את
דרך הילוכו ואין הוא משנה את דרכו בעקבות כך שהוא נושא את המים לעצמו, ואם נתן
את של חטאת לאחוריו היינו שהניח אותם בקצה האסל שמאחוריו - פסול שנאמר
והיתה למשמרת למי נדה", ומכאן משמע שמי החטאת צריכים שמירה, וכשהם מאחוריו אינו
יכול לשמרם שמירה מעולה, לפיכך הם פסולים. ה"ו שניהן של חטאת ואם מילא שתי
כלים לצורך מי חטאת, נותן מניח כלי אחד לפניו בקצה האסל שלפניו ואחד הכלי
השני מניח לאחוריו בקצה האסל שמאחוריו - ואע"פ שהניח אחד מאחוריו כפ"ט שניהם
כשרים, והטעם הוא: מפני שאי אפשר שאין דרך אחרת להוליד את שתי הכלים עם
המים על האסל אלא רק כאשר מניח כלי אחד מקדימה ואת השני מאחורה, ויש מבארים
שאמנם השמירה היא מהתורה, אבל חובת שמירה מעולה מלפניו דווקא ולא מאחוריו, היא
גזירת חכמים, ולא גזרו חכמים במקום שאי אפשר. ויש גורסים במשנתנו 'מפני שאפשר' כלומר
שאפשר לשמור על המים שמאחוריו אגב המים שמלפניו, שכן בזמן שהוא שומר על המים
שמקדימה שם הוא גם לב למים שמאחורה, אבל מה שלמדנו ברישא שאם מניח את שלו
מקדימה ואת מי החטאת מאחורה, מי החטאת נפסלים, זאת מפני שבמקרה כזה מסיח הוא
את דעתו מלשמור על המים שמאחוריו, ובנוסף הואיל ושם יכול הוא לעשות שמירה מעולה
כשמניח הוא אותם מקדימה אך לא עשה כן, לפיכך במקרה כזה המים נפסלים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאנגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

המוליך את החבל ביזו לדרכו- לאחר שמילא את הדלי בחבל החזיר את החבל לבעלים. לדרכו, שלא הוצרך לעקם או להרחיב את דרכו אלא לפי הילוכו מצא בעל החבל והחזיר לו את שלו, אין זו מלאכה וכשר המילוי.

שלא לדרכו- שעיקם את דרכו כדי להחזיר החבל, מלאכה היא ופסול.

זה הלך- כלומר על דבר זה הלך חכם אחד לשאול מחכמי יבנה, הן סנהדרי גדולה שגלו שם.

הוראת שעה- שעת הדחק היה. הא לאו הכי לא.

המוליך את החבל בידו אדם ששאל מחברו חבל שבעזרתו יוכל לשאוב מים למי חטאת, ולאחר שמילא את המים נטל את החבל והוליכו להחזירו לחברו, אזי אם **לְדַרְכוֹ** אם כשהלך לדרכו (כשהלך לקדש עם המים), החזיר את החבל לבעליו, בלא שהיה צריך ללכת בדרך אחרת לשם כך - המילוי **כְּשֵׁר** לפי שאין זו מלאכה הפוסלת במים **וְשָׁלַא לְדַרְכוֹ** אבל אם היה צריך ללכת בדרך אחרת כדי להחזיר את החבל - המילוי **פְּסוּל** שהולכת החבל בדרך אחרת נחשבת כמלאכה הפוסלת את המים. **זֶה הֵלֵךְ לְיַבְנָה** על שאלה בנושא זה היינו באדם שהוליך את החבל שלא כדרכו, הלך חכם אחד לשאול את החכמים שישבו ביבנה שלשם גלתה הסנהדרין **שְׁלֶשָׁה מוֹעֲדוֹת** היינו שהלך לשם שלוש פעמים, ויש מפרשים שהלך לשם בשלושה רגלים שונים*, כיוון שבשני הפעמים הראשונות לא ענו לו, והטעם הוא שבשתי הפעמים הראשונות היו חלק מהחכמים פוסלין וחלק מהחכמים מכשירין, ולא היה להם פנאי לעמוד עליו למניין להכריע מהי ההלכה. או מפני שלא יכלו להחליט הדין מדלא היה ראש הסנהדרין שם (תפארת ישראל). **וּבְמוֹעֵד שְׁלִישִׁי** ובפעם השלישית (ברגל השלישית) שנשאלה השאלה לפני הסנהדרין **הַכְּשִׁירוּ לוֹ הוֹרָאת שְׁעָה** הכשירו חכמים את המים שנתקדשו, משום הוראת שעה, לפי שהיתה זו שעת הדחק, אבל אילולא כן היו פוסלים.

*והרב קהתי פירש שהלך לשם בשלושה רגלים, והביא את מה שנכתב בתוספתא: 'הלכה זו עלו עליה בני אסיה שלושה רגלים ליבנה'